

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/65/2024
Identifikačné číslo spisu:	9521100177
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9521100177.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného K. C. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 21. novembra 2024 v Bratislave dovolanie obvineného K. C. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Michala Vlkolinského, proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 2. septembra 2021, sp. zn. 2T/8/2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného K. C. odmieta.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku (ďalej tiež „špecializovaný trestný súd“) rozsudkom z 2. septembra 2021, sp. zn. 2T/8/2021, schválil dohodu o vine a treste a uznal obvineného K. C. za vinného v bode 1) zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bode 4) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a § 141 písm. a) Tr. zák., v bode 5) z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., v bode 6) z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Tr. zák., na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. a poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 36 písm. l), písm. n), písm. o) Tr. zák., za použitia § 39 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 5 Tr. zák. súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu

na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia majetku.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Dňa 1. septembra 2024 podal obvinený K. C. prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Michala Vlkolinského proti výroku o vine rozsudku špecializovaného trestného súdu písomne odôvodnené dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. V odôvodnení dovolania obvinený poukázal na rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 22. apríla 2022, sp. zn. BB-4T/12/2020, ktorý za obdobných skutkových okolností, ako v prejednávanej veci, obvinených oslobodil spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., keď dospel k záveru, že v dotknutej veci nevzhladol existenciu zločineckej skupiny. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaoberajúce sa znakmi, ktoré musí vykazovať zločinecká skupina. Vo vzťahu ku skutku v bode 4) rozsudku poukázal na vykonané dôkazy a rozporoval ich dostatočnosť pre uznanie jeho viny a vo vzťahu ku skutku v bode 6) rozsudku zdôraznil, že ho mal spáchať s obvineným C.M. I., voči ktorému však prokurátor podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie zastavil. Ďalej poukázal na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Galanta z 24. septembra 2014, sp. zn. 3T/139/2011, mu bol za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. uložený, okrem iného, trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, výkon ktorého mu bol podmienené odložený na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov s probačným dohľadom s tým, že skúšobná doba mu plynula od 10. marca 2015 do 10. marca 2020, počas tejto skúšobnej doby bol podrobený probačnému dohľadu, pravidelne preverovaný najmä prostredníctvom Okresného riaditeľstva policajného zboru v Galante a následne 24. júna 2020 bolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, pričom špecializovaný trestný súd na tieto skutočnosti neprihliadal, hoci skutky, zo spáchania ktorých bol uznaný za vinného, spadali do obdobia vyššie uvedenej skúšobnej doby, v ktorej sa osvedčil (nebolo zistené, a to ani policajnými orgánmi, že sa počas jej plynutia dopustil trestného činu). Uviedol, že s prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky uzatvoril dohodu o vine a treste za skutky uvedené v obžalobe bez toho, aby mohol túto dohodu určitým spôsobom modifikovať, pričom jeho rozhodovanie bolo ovplyvnené predovšetkým výškou neprimeraného trestu, ktorý mu hrozil a odhliadnuc od výpovedí svedkov - kajúcnikov, ostatné dôkazy nielenže jeho vinu nepotvrdzujú, ale ju priamo vyvracajú. Obvinený mal za to, že jeho priznanie ako (ne)dobrovoľný prejav vôle nepostačovalo samo o sebe ani len ako podklad pre iniciovanie konania o dohode o vine a treste, nakoľko obsah priznania nemal oporu v celkových výsledkoch vykonaného dokazovania, resp. vyšetrovania.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom špecializovaného trestného súdu a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por., § 172 ods. 4 Tr. zák. v znení účinnom do 30. apríla 2022, v neprospech obvineného a rozsudok špecializovaného trestného súdu v časti týkajúcej sa obvineného zrušil, zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a špecializovanému trestnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň navrhol, aby dovolací súd rozhodol tak, že podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvineného neberie do väzby a ihneď ho z výkonu trestu odňatia slobody prepúšťa na slobodu.

K podanému dovolaniu obvineného sa prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nevyjadril.

Dňa 9. októbra 2024 bolo dovolanie obvineného K. C. spoločne s kompletným spisovým materiálom riadne predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) skúmal procesné

podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo síce podané prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), avšak zjavne bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 334 ods. 4 Tr. por. ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) alebo § 371 ods. 2 druhá veta.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku, b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že špecializovaný trestný súd napadnutým rozsudkom podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválil návrh dohody o vine a treste uzavretej 18. mája 2021, sp. zn. VII/1 Gv 18/21/1000-61 (č. 1. 6468 spisu), medzi obvineným K. C. a prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 23. októbra 2007, sp. zn. 2 Tdo 32/2007 (ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 58/2008), v zmysle ktorého „podľa § 334 ods. 4 a ods. 5 Tr. por. ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Tr. por. Rozsudok nadobudne právoplatnosť vyhlásením. Z tejto platnej právnej úpravy vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o schválení návrhu na dohodu prokurátora a obvineného o vine a treste a ktorý nadobudol právoplatnosť vyhlásením, môže podať dovolanie iba minister spravodlivosti z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Tr. por.“

Keďže predmetné dovolanie bolo podané priamo obvineným K. C., je zřejmé, že bolo podané neoprávnenou osobou, z ktorého dôvodu ho najvyšší súd bez meritórneho preskúmania podľa § 382 písm. b) Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.